

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. K.** pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. decembra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného M. K., podaného prostredníctvom splnomocneného obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. mája 2012, sp. zn. 2 To 28/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. K.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo 16. septembra 2011 sp. zn. 4 T 91/2008 bol obvinený M. K. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 04.12.2007 na presne nezistených miestach v Liptovskom Mikuláši a v Bratislave nakupoval od dosiaľ nestotožnených osôb sušený rastlinný materiál rastliny rodu Cannabis (konopa), ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení a predával ho pred predajňou B. v T. a v garáži v T. na sídlisku Západ nachádzajúcej

sa na parcele číslo X., okres T., rôznym odberateľom, sušený rastlinný materiál rastliny Cannabis (konopa) mal uskladnený v garáži v T. na sídlisku Západ nachádzajúcej sa na parcele číslo X. v k.ú. T., v PVC sáčku na podlahe v spodnej časti garáže, ktorý obsahoval 339 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 1,2 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 1 obvykle jednorazovú dávku, v koženom kufríku v úložnom priestore váľandy v desiatich PVC sáčkoch o rozmeroch 10 cm a 15 cm v podkroví garáže, ktoré obsahovali 84,5 g sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 4,6 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 169 až 389 obvykle jednorazových dávok a v PVC sáčku pod sedačkou v podkroví garáže, ktorý obsahoval 390 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 1,2 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 1 obvykle jednorazovú dávku,

dňa 04.12.2007 o 17.30 hod. v T. na sídlisku Západ mal pri sebe 8 ks PVC sáčkov a 1 ks obhorenej cigarety s obsahom sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení o celkovej hmotnosti 7107 mg s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 2,3 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 15 až 18 obvykle jednorazových dávok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere **4 (štyroch) rokov**, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému uložený aj trest prepadnutia vecí: 1 ks váha zn. Pocket scale, 1 ks sklenená laboratórna rúrka s alobalovou výplňou, vlastníkom ktorých sa podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bola obvinenému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obvineného voči všetkým jeho výrokom.

V písomných dôvodoch odvolania (č.l. 568-570) uviedol, že sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu, ktorými odôvodnil zmenu právnej kvalifikácie skutku, ako aj výšku uloženého trestu. Vytýkal súdu prvého stupňa, že opätovne nevyhodnotil rozpory vo výpovediach obvineného z prípravného konania a hlavného pojednávania. V závere svojho odvolania navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým by uznal obvineného za vinného na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, právne tiež posúdenom ako v obžalobe a uložil obvinenému spravodlivý trest.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Žiline, ktorý na verejnom zasadnutí 23. mája 2012 rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 To 28/2012 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol a uznal obvineného za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

1/ od presne nezistenej doby do 04.12.2007 minimálne počas obdobia jeden a pol roka na presne nezistených miestach v Liptovskom Mikuláši a v Bratislave nakupoval od doposiaľ nestotožnených osôb sušený materiál rastliny rodu Cannabis (konopa), ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení a predával ho pred predajňou B. v T. a v garáži v T. na sídlisku Západ nachádzajúcej sa na parcele číslo X., okres T., viacerým osobám, z ktorých J. P., nar. X., I. T., nar. X. a M. V., nar. X. nemali v čase predaja vek 18 rokov, sušený

rastlinný materiál rastliny rodu Cannabis (konopa) mal uskladnený v garáži v T. na sídlisku Západ nachádzajúcej sa na parcele číslo X. v k.ú. T. v PVC sáčku na podlahe v spodnej časti garáže, ktorý obsahoval 339 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 1,2 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 1 obvykle jednorazovú dávku, v koženom kufríku v úložnom priestore válandy v desiatich PVC sáčkoch o rozmeroch 10 cm a 15 cm v podkroví garáže, ktoré obsahovali 84,5 g sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 4,6 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 170 obvykle jednorazových dávok a v PVC sáčku pod autosedačkou v podkroví garáže, ktorý obsahoval 390 mg sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 1,2 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 1 obvykle jednorazovú dávku,

2/ dňa 04.12.2007 o 17.30 hod. v T. na sídlisku Západ mal pri sebe 8 ks PVC sáčkov a 1 ks obhorenej cigarety s obsahom sušeného rastlinného materiálu rastliny rodu Cannabis, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení o celkovej hmotnosti 7107 mg s obsahom psychoaktívnej látky tetrahydrokanabinol (THC) v koncentrácii 2,3 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 14 obvykle jednorazových dávok.

Obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. **trest odňatia slobody** vo výmere **10 (desať) rokov**, na výkon ktorého zaradil obvineného podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložil obvinenému trest prepadnutia vecí: 1 ks váha zn. Pocket scale, 1 ks sklenená laboratórna rúrka s alobalovou výplňou. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. obvinenému uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 23. mája 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest vykonáva od 4. júna 2012.

Odpis rozhodnutia krajského súdu obvinený i jeho obhajca prevzali 27. augusta 2012 a prokurátor 23. augusta 2012.

Okresný súd Námestovo 22. novembra 2012 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. K., ktoré podal prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. M. B., ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní (od 14. apríla 2010). Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 9. októbra 2012 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/, i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch svojho dovolania obvinený vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 písm. c/ Tr. por. argumentoval tým, že vyšetrovateľ vykonal výsluchy svedkov A., N., J., K., P., P. a T. pred vznesením obvinenia, takže ani on ani jeho obhajca nemali reálnu možnosť na obhajobu, pričom tieto výpovede boli podkladom pre vynesenie rozsudkov súdmi prvého i druhého stupňa. Uvedeným postupom bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu.

Vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. poukazoval na výpovede svedkov, rozoberal jednotlivé dôkazy a podrobil ich vlastnému hodnoteniu. Podľa jeho názoru vykonaným dokazovaním nebola jeho vina jednoznačne preukázaná, preto mal súd tieto pochybnosti vyložiť v jeho prospech. Napokon vytýkal súdu, že neprihliadol pri výmere trestu na jeho vek a nepoužil zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. V závere svojho dovolania navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Predsedníčka senátu súdu prvého v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania prokurátorovi s tým, že sa môže k dovolaniu obvineného vyjadriť. Prokurátor vo svojom vyjadrení z 31. októbra 2012 (č.l. 662-664) uviedol, že nie sú splnené podmienky dovolania, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom splnomocneného obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu je posúdiť, či námietky dovolateľov obsahovo napĺňajú niektorý z nimi uplatnených dovolacích dôvodov.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Obvinený M. K. ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle citovaného dovolacieho dôvodu chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní

a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Z dikcie cit. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je totiž jednoznačne zrejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby.

Obvinený M. K. v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal, že nemal možnosť byť prítomný pri výsluchoch svedkov M. A., I. N., M. J. (v dovolaní sa uvádza J.), J. K., M. P., J. P. a T. I., ktoré boli vyšetrovateľom vykonané 5. decembra 2007 ešte pred tým, ako mu bolo zo strany vyšetrovateľa vznesené obvinenie. Pri týchto výsluchoch preto nemohol byť prítomný ani jeho obhajca. Napriek tomu boli tieto výpovede použité v trestnom konaní a stali sa podkladom pre rozhodnutie súdu.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že títo svedkovia boli skutočne prvýkrát vyšetrovateľom vypočutí dňa 5. decembra 2007 v štádiu po začatí trestného stíhania vo veci. V čase ich výsluchu skutočne nebola obvinená žiadna konkrétna osoba, preto vyšetrovateľ zákonite nemohol nikoho o termíne výsluchov vyzušíť. Obvinený však opomenul uviesť, že po vznesení obvinenia boli všetci vyššie uvedení svedkovia vyšetrovateľom opätovne vypočutí, pričom o mieste a čase vykonávania vyšetrovacích úkonov bol vyzušíený obhajca obvineného JUDr. M. B.. Obhajca sa týchto úkonov aj osobne zúčastnil okrem výsluchu svedka M. A., pričom počas výsluchov nemal na svedkov (okrem výpovede svedka P.) žiadne otázky ani pripomienky k ich výpovedi. Okrem toho títo svedkovia boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní, teda bola dodržaná kontradiktórnosť konania. Obvinený i jeho obhajkyňa (v tom čase JUDr. M. B. podľa plnej moci zo 17. januára 2008, čl. 22) mali možnosť vypočuť svedkov a klásť im otázky. Dokonca na návrh obhajkyne obvineného boli výpovede svedkov (T. I. čl. 251, J.P. čl. 307) prečítané samotnou obhajkyňou. Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci k namietanému

porušení práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nedošlo, pretože obhajoba i obvinený mohli v priebehu súdneho konania plne realizovať svoje práva.

Obvinený M. K. ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití oného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávnych predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových

zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k citovanému dovolaciemu dôvodu obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerovali proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predstrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skôr ako o právnu námietku ide o skrytú snahu obvineného, aby vykonané dôkazy a skutkový stav boli vyhodnotené v jeho prospech.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného vo výroku napadnutého rozhodnutia po objektívnej i subjektívnej stránke a je správna.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal výšku uloženého trestu a vytýkal súdu, že neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr. zák., že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých a viedol pred spáchaním riadny život. Mal preto použiť pri ukladaní trestu zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák.

Ak sa nejedná o prípad, kedy výrok o treste neobstojí v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno samotný výrok o treste napadnúť z hmotnoprávneho hľadiska zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prerokúvaný trestný čin nepripúšťa.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. však obvinený neuplatnil evidentne vedomý si toho, že uložený trest odňatia slobody za spáchaný skutok je podľa Trestného zákona prípustný a jeho výmera bola stanovená v rámci zákonom určenej trestnej sadzby.

Trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo na svojom zasadnutí 14. júna 2010 stanovisko, ktoré rieši vzájomný vzťah oboch vyššie uvedených dovolacích dôvodov. Podľa tohto stanoviska vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa priamo k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Všeobecné hľadiská stanovené pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, 4 Tr. zák. na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 Tr. zák. (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú tiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, nemožno podriaďiť „**pod nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia**“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V konkrétnom prípade bol obvinený uznaný za vinného zo skutku právne posúdeného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, d/ Tr. zák., na ktorý zákonodarca stanovil trestnú sadzbu odňatia slobody od 10 do 15 rokov, z čoho vyplýva, že obvinenému bol uložený trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby na úplne spodnej hranici. O pochybenie by išlo iba v prípade, ak by bol obvinenému uložený trest mimo rámec zákonnej trestnej sadzby. Neprimeranosť trestu pociťovaného zo strany obvineného ako neprimerane prísneho nenapĺňa žiadny dovolací dôvod za predpokladu, že ide o prípustný druh trestu v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako už bolo vyššie uvedené neboli splnené zákonné podmienky dovolania, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. decembra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová